

ня. *ib.* 1871 p. 236. 2) отведу, отвожу: Той го оттеглил на страна и му казалъ съ добринѣ. *П.* 29. Тогази везирѣть оттеглява рибарѣть на страна и му спустилъ въ рѣката петстотинѣ жълтици. *Х. I, 77. Оттегли са Оттеглявамъ* са удалясь, удаляюсь: Издѣбни некусно тоя чловѣкъ, съмедай колкото можешъ подобри гдѣ ще ся оттегли. *П.* 26. Остави мѣ рече Райна, и ся оттегли на страна. *Р.* 27. Зимѣ, кога ся оттеглимъ отъ огнището, усѣщамъ студъ. *Л. Д.* 1869 p. 75. Той са оттегли отъ злитѣ другари, отъ злитѣ дружина. *Зк. II.* Тьеръ живя въ това време оттѣленъ отъ дубинниѣ жиротъ. *Л. Д.* 1872 p. 196. 2) отступлю, отступаю: Френцитѣ ся привудиха да ся оттеглятъ. *ib.* p. 178. Заповѣдай на войскитѣ си да ся оттеглятъ отъ стѣнитѣ. *Р.* 144. По молба майчинѣ си и дщеринѣ си, Кериоланъ ся оттеглилъ съ войскажъ. *Л.* 99. 3) *отъ слѹжбата си, оставаю, оставляю службу:* Арнимъ са оттеглява отъ службата си. *Л. Д.* 1876 p. 3. *Оттегляне* с. с. Оттѣленіето отъ министерството му позволи да обходи Италия и Германия. *ib.* 72. p. 195.

Оттеглимъ м. св. отяжелѣю; одрахлѣю: Горкій старецъ освѣнъ що бѣше, оттегивалъ отъ старина, нему тежеше още, чей той на старигадина остана на радѣтъ на некаждриѣ си сынъ. *Зк. II.*

Оттека са *Оттека* са м. св. *Оттичамъ* са м. д. 1) оттеку, отекаю: Щомъ прѣстѣна джѣдѣ и огрѣѣ слѣнце, водата отъ подбора са оттече. 2) убѣгу, убѣгаю: Кѣтъ галабница изъ клѣтъ тивлѣтъ Златка отъ пламень оттече трудно! *Гн.* 29. 3) (си. затекѣ са) пушусь, побѣгу: Я донесе вода леденица, Да я туримъ Манди на сѣрцето. Оттекле сѣ бре бѣрзи юнашъ, Донесе сѣ вода леденица, Туриле я Манди на сѣрцето. *З.* 326.

Оттикну *Оттиквамъ* м. св. *Оттиквамъ* м. д. 1) оттолкну, отталкиваю; оттѣсно, оттѣсняю: У французскатѣ войска го оттикватъ, а у рускатѣ войска по тоя начинъ ще ся въздвигне въпроса. *Л. Д.* 1870 p. 164. Краденото похабява тѣхъ самытъ, зачото ги оттиква отъ всяка полезна работа и трудъ. *ib.* 73 p. 198. Българетѣ оттикали Арнаути камъ Югъ. *ib.* 69 p. 66.

Оттласнѣ м. св. *Оттласкувамъ* м. д. 1) оттолкну, отталкиваю: Талесъ знаелъ, чей кехлибѣря (инспекторъ) кога са потѣрка съ вѣлнень парцалъ, придобивалъ една свойщина да притеглява и оттласкува. *Л. Д.* 1876 p. 76. Откакъ сѣ имали челоуѣцити тѣлѣстниѣ (лойти) и водатъ, трѣбувало да знаѣтъ, чей тѣл дѣи матеріи не могатъ да ся смѣсјуватъ, чей тѣи взаимно ся оттласкуватъ. *ib.* 74 p. 149. 2) оттѣсно, оттѣсняю: В' мѣста лѣсовна свобод' искали, Туреко губителско насиліе Мажески въ горы сѣ' оттласкали. Живѣли сѣ' животъ съ веселіе! *Гн.* 15.